

DUA VE ZİKİR KİTABI

ŞENER DEMİR

Vekitap Yayıncılık A.Ş.
Her Hakkı Mahfuzdur.
Yayınevi Sertifika No: 32173

Kitabın Adı
Dua ve Zikir Kitabı

Yazar
Şener DEMİR

Editör
Enver GÖKKAYA

Tasarım
Vekitap Yayıncılık

Baskı
Kültür Sanat Basımevi
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sit. ZB7-ZB11 Topkapı / İST
Tel: 0212 674 00 21 - 29 - 46
ISBN: 978-605-68482-3-0

Baskı Tarihi
1. Baskı / İstanbul-2019

Ali Kuşçu Mh. Aksarıklı Sk. No: 4/A Fatih / İSTANBUL
Tel/Fax: 0212 534 0 444
www.vekitapyayinlari.com / vekitap@vekitapyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	9
Zikir Ve Dua İle İlgili Ayet-İ Kerimeler	11
Zikir Ve Dua İle İlgili Hadisi Şerifler.....	12
Dua Ve Zikir Âdâbı.....	19
Duanın Kabulünün Şartları.....	22
Duanın Kabul Edileceği Zamanlar,	24
Salâtın Ehemmiyeti	28
Meclis Oturumu Duası	31
Her Oturumda Yapılacak Duâ	31
Oturum Sonucunda Yapılacak Duâ.....	32
Yemekten Önce Yapılan Duâ.....	33
Yemekten Sonra Yapılan Duâ	34
Misâfirin Yemek Sahibi İçin Yapacağı Duâ.....	36
Bir Mekandan Çıkarken.....	36
Evine Girerken.....	37
Tuvalete Girmeden Önce Yapılan Duâ.....	38

Tuvaletten Çıkarken Yapılan Duâ	39
Abdestten Önce Yapılan Duâ	39
Abdestten Sonra Yapılan Duâ	40
Ezan Okuma Esnasında	42
Câmiye Giderken Yapılan Duâ.....	44
Câmiden Çıkarken Yapılan Duâ.....	46
Namaz Tekbirinden Sonra.....	47
Rükü Esnasında	49
Rükûdan Doğrulurken	50
Secdede	50
İki Secde Arasındaki Oturuşta.....	51
Teşehhüdde (Tehiyatta).....	52
Teşehhüdden Sonra Salavâtlar	53
Teşehhüdden Sonra Okunacak Duâ	55
Selâmdan Önce.....	55
Selâmdan Sonra	58
Her Namazdan Sonra	61
İstihâre Duâsı.....	64
Yatarken	66

Uykuda Korkan Veya Ürküten Bir Şeyle Karşılan Kimse- nin Yapacağı Duâ	69
Kâbus Veya Kötü Rüyâ Görenin Yapması Gereken Şeyler .	70
Uykudan Uyanınca Yapılan Duâlar	70
Sabahleyin.....	72
Akşam Olunca.....	77
Vitirde Kunut	81
Vitirde Selâmdan Sonra.....	83
Üzüntü Ve Keder Anında.....	84
Rasulullah (S.A.V)'In Sıkca Yaptığı Dualardan	86
Düşman Veya Güç Sahibi Birisiyle Karşılaşınca	87
Güç Ve Kuvvet Sahibinin Zulmünden Korkunca	89
Bir Topluluktan Çekinince.....	91
Îmânda Vesveseye Düşerse.....	91
Borcun Ödenmesi İçin.....	92
İstiğfar, Tesbih, Tahmid, Tehlil, Tekbir	93
Rasulullah (S.A.V) Nasıl Tesbih Ederdi?	99
Tevbe Ve İstiğfar	99
Bedende Ağrı/Sancı Hissedilince Yapılan Duâ.....	103

Hasta Ziyâretinde Hastaya Yapılan Duâ.....	104
Hastayı Ziyâret Etmenin Fazîleti.....	105
Korku Ve Dehşet Anında Yapılan Duâ.....	106
Vefât Etmek Üzere Olan Kimseye Telkin.....	106
Vefât Edenin Gözlerini Kapatırken Yapılan Duâ.....	107
Başâ Bir Musibet Geldiğinde.....	108
Taziye (Başsağlığı).....	108
Cenâze Kabre Konulurken.....	109
Cenâze Defnedildikten Sonra Yapılan Duâ.....	110
Kabir Ziyâretinde.....	110
Cenâze Namazında Ölü İçin Yapılan Duâ.....	111

Şener Demir

1864 Kafkas muhaciri 1952/söğüt/Bilecik doğumlu olup ilk ve orta öğrenimini tuncbilek/tavşanlı/Kütahya'da gördü ve 1968-1977 yılları arasında Almanya da berufschule'de okudu ve metal sanayinde çalıştı. 80' li yıllardan beri İstanbul'da serbest araştırmacı okuyuculuğuna devam etmekte evli ve 1 çocuk babası olup pendikte ikamet etmektedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

“Müminlerin Allah’ı zikretmeleri ve O’ndan inen Kur’an sebebiyle kalplerinin ürpermesi zamanı daha gelmedi mi?” (Hadid Sûresi, 57/16)

ÖNSÖZ

Hamd, Allah’a (c.c.) mahsustur. Biz sadece O’ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah Tealaya sığınırız. Allah’tan (c.c.) başka hakkıyla ibadete layık hiçbir ilahın olmadığına, O’nun bir olduğuna ve ortağı bulunmadığına şahadet ederiz.

Yine, Hz. Muhammed’in (s.a.v.) Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna şahadet ederiz. Allah Teala O’na, âline, salat ve selam eylesin, ashabına ve kıyamete kadar onlara güzel bir şekilde tabi olanları da rahmetiyle yarlığasın.

Dünya hayatında, Müslümanın hem Tevhid üzere yaşaması hem insan ve cin şeytanlarının saldırılarından Allah’a sığınarak korunabilmesi,

hem de kalbin ve nefsin tezkiyesi, kuvvet bulması ve korunması için dua ve zikir kalkanını kuşanması gerekir.

Nasıl ki yaşayan ile ölü olan bir değilse, Rabini zikreden ile zikretmeyenin misali de ölü ile diri gibidir. Allah'ı zikretmeyenin kalbi ölü gibidir. Hayatında hareket ve canlılık emareleri göremezsin. Fakat zikreden diridir, kalbi de diridir ve güzel ameller işlemeye, güzel ahlaka sahip olmaya daha müsait canlı, diri bir kalbe sahiptir. Ve böylece Rabini anmaya devam ettikçe O'nun hoşnutluğunu da kazanmış olur.

Bu kitapçıkla; Dünya hayatında da ahiret hayatına hazırlık yapmada da her konuda önderimiz, rehberimiz Rasulullah'dan (s.a.v.) sadır olmuş dua ve zikirlerin sahih kaynaklardan seçilerek günlük hayatımızın içinde ahlakımız ve ilkelerimiz olarak kazanılabilmesi murat edilmiştir.

Her hususta güç ve kuvvet ancak ve ancak Allah'tandır. Ümmet-i Muhammed'e faydalı ve hayırlı olması dileğiyle...

ZİKİR VE DUA İLE İLGİLİ AYET-İ KERİMELER

“Beni anın ki, ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın bana nankörlük etmeyin!”
(Bakara Sûresi, 2/152)

“Ey îmân edenler! Allah’ı çokça zikredin.”
(Ahzab Sûresi, 33/41)

“... Allah’ı çokça zikreden erkekler ve çokça zikreden kadınlar var ya; Allah, işte bunlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.” (Ahzab Sûresi, 33/35)

“İçinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam Rabbini an. Gâfillerden olma!” (A’raf Sûresi, 7/205)

ZİKİR VE DUA İLE İLGİLİ HADİSİ ŞERİFLER

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Amelle-
rinizin en hayırlısını, Melîkiniz katında en
geçerli olanını, dereceleriniz içerisinde en
yükseğini, altın ve gümüşü Allah yolunda
harcamanızdan daha hayırlısını, düşmanı-
nızla karşılaşp sizin onların boyunlarını
vurmanızdan, onların da sizin boyunlarınızı
vurmasından daha hayırlısını size bildire-
yim mi?”** Sahâbe **“Evet”** dediler, buyurdu ki
“Allah Teâlâ’yı zikretmektir.” (Tirmizi, 5/459;
İbn-i Mâce, 2/1245)

Ebû Ümâme’den (r.a) rivayetle Rasulullah
(s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Kim yatağına abdestli
olarak yatıp uyku basıncaya dek Allah’ı zik-
rederse, gecenin herhangi bir saatinde kal-
kıp Allah’tan gerek dünya ve gerekse âhire-
te ait ne isterse Allah mutlaka ona istediğini
verir.”** (Tirmizî)

Ebû Hureyre’den (r.a) rivayetle Rasulullah
(s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Allah’u Tea’la; “Ben**

kulumun hakkımdaki zannındayım. Beni zikrettikçe onunlayım. Beni bir toplulukta anarsa, ben de onu onlardan daha hayırlı bir toplulukta anarım. Bana bir karış yaklaşırsa, ben ona bir arşın yaklaşıyorum. Bana bir arşın yaklaşırsa, (manen) ben ona bir kulaç yaklaşıyorum. Kulum bana yürüyerek gelse, ben ona koşarak gelirim. buyurdu” demiştir. (Buhari, 8/171; Müslim, 4/2061)

Ebû Mûsâ el-Eş’arî’den (r.a) rivayetle Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu: **“Rabbini zikreden İle Rabbini zikretmeyenin misâli, diri ile ölü gibidir.”** (Buhâri, Fethu’l-Bâri, 11/203; Müslim, S. Müsafirîn 211/1823)

Hz. Ömer’den (r.a.) rivayetle: **“Rasulullah (s.a.v.) Necid bölgesine bir müfreze gönderdi. Müfreze birçok ganimet elde ederek geri döndü. Müfrezeye katılmayan bir adam hayretini ifade ederek: “Bu müfrezeden daha hızlı ve daha çok ganimet elde eden başka bir müfreze görmedik” dedi. Bunun üzerine Rasulullah (s.a.v): “Bu müfrezeden daha hızlı ve daha çok ganimet elde eden bir top-**

lumu size bildireyim mi?” diye sordu ve devamla: “Sabah namazını kılıp, güneş doğuncaya kadar Allah’ı zikreden bir toplum bu müfrezeden daha hızlı ve daha çok ganimet elde eder” buyurdu.” (Tîrmizî, Deavât, 108)

“Kim Allah’ın kitabından bir harf okursa, ona bununla bir hasene vardır ve her hasene on misli ile karşılık görür. Elif, lâm, mîm bir harftir demiyorum. Fakat elif bir harf, lâm bir harf ve mîm bir harftir.” (Tirmizî, Sevabü'l-Kur’ân, 16)

Ebû Hureyre’den (r.a.) rivayetle “Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: “Kim bir mecliste Allah’ı zikretmeden oturup kalkarsa Allah’tan nasibini alamamış, Allah’ın lütfuna nail olamamıştır. Kim yattığı yerde Allah’ı zikretmezse Allah’tan nasibini alamamış, Allah’ın lütfuna nail olamamıştır. Kim yürüdüğü bir yerde Allah’ı anmazsa Allah’tan nasibini alamamış, Allah’ın lütfuna nail olamamıştır.” (Ebû Dâvud, 4856-5059; Tirmizî, 3380)

Abdullah bin Büsr’den (r.a.) rivayetle “Bir adam Rasulullah’a (s.a.v.) şöyle dedi: ‘Ey Al-

**lah'ın Resulü! Hayır kapıları çoktur. Hepsi-
ni yapmama imkân yoktur. Bana tek bir şey
söyle de onu yapayım, çok şey söyleyip te
unutmayayım.' Şöyle buyurdu: "Dilin daima
Allah'ın zikri ile yaş kalsın!" (Tirmizî)**

**Ebû Saîd'den (r.a.) rivayetle "Rasulullah'a
(s.a.v) sordular: "Kıyamet gününde kulların
hangisi Allah indinde daha kıymetli ve daha
yüksek mertebelidir? Şöyle buyurdu: "Al-
lah'ı çok zikredenler" Denildi ki: "Ey Allah'ın
Resulü! Allah yolunda savaşımdan da mı
(daha kıymetlidir)?" "Kılıcı parçalanıp kana
bulanıncaya kadar savaşıma dahi, Allah'ı (ih-
lasla) zikreden derecesi ondan üstündür,
buyurdu." (Tirmizî)**

**Ebû'd Derdâ'dan (r.a.) rivayetle Rasulullah
(s.a.v.) şöyle buyurdu: "Allah Teâlâ, kıyamet
günü yüzleri apaydınlık, inci minberleri
üzerinde oturan ve herkes tarafından ken-
dilerine gıpta edilen bir kavim gönderecek-
tir ki onlar, ne peygamberlerdir ve ne de
şehitlerdir. Hemen bir bedevi dizleri üstüne
çöküp Rasulullah (s.a.v)'e yalvardı: "Ne olur**

onları bize anlat da bilelim!” Şöyle buyurdu: “Onlar, çeşitli kabilelerden, çeşitli ülkelerden Allah için birbirlerini sevip bir araya gelen ve Allah’ı ihlas içinde zikredenlerdir.” (Taberânî, Mu’cemu’l-Kebir)

Sa’d bin Mâlik’den (r.a) rivayetle Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“En hayırlı zikir hafi (gizli) olan zikirdir. En iyi rızık, kâfi gelen rızıktır.”** (Müsned, Ahmed b. Hanbel)

Biz Suffe’de iken Rasûlullah (s.a.v.) çıka geldi ve şöyle dedi: **“Sizden kim, her gün sabah Buthan veya Akik’e gitmeyi, oradan günaha girmeksizin ve akrabalık bağını kesmek sizin hörgüçlü iki büyük dişi deve ile dönme-yi ister?”** Biz: **“Ey Allah’ın Rasûlü! Tabii ki bunu isteriz”** dedik. Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Sizden biriniz erkenden mescide gidip Allah Tealanın kitabından iki âyet öğrenir veya okumaz mı? Bu onun için iki deveden daha hayırlıdır. Üç âyet, üç deveden, dört âyet, dört deveden daha hayırlıdır. Öğrenilen veya okunan âyetler sayısınca deveden daha hayırlıdır.”** (Müslim, 1-553)

Ebû Hüreyre (r.a.) anlatıyor: Rasûlullah (s.a.v) buyurdular ki: **“Allah’ın, yollarda dolaşıp zikredenleri araştıran melekleri vardır. Allahu Teâlâ’yı zikreden bir cemaate rastlarsa, birbirlerini ‘Aradığınıza gelin!’ diye çağırırlar. (Hepsi gelip) onları kanatlarıyla kuşatarak dünya semasına kadar arayı doldururlar. Allah, onları en iyi bilen olduğu halde meleklerle sorar: “Kullarım ne diyorlar?” “Seni tesbih ediyorlar, sana tekbir okuyorlar, sana tahmid okuyorlar. Sana ta’zim ediyorlar” derler. Allah Teâlâ tekrar sorar: “Onlar beni gördüler mi?” “Hayır!” derler. “Ya görselerdi ne yaparlardı?” “Eğer Seni görselerdi ibâdetinde çok daha ileri giderler; çok daha fazla ta’zim, çok daha fazla tesbihde bulunurlardı” derler. Allah tekrar sorar: “Onlar ne istiyorlar?” “Senden Cennet istiyorlar” derler “Cenneti gördüler mi?” der. “Hayır, ey Rabbimiz!” derler. “Ya görselerdi ne yaparlardı?” der. “Eğer görselerdi, derler, Cennet için daha çok hırs gösterirler, onu daha ısrarla isterler, ona daha çok rağbet gösterirlerdi” Allah Teâla sormaya devam eder: “Neden sığınıyorlar?” Cehennemden**

istiâze ediyorlar derler. “Onu gördüler mi?” der. “Hayır Rabbimiz, görmediler!” derler. “Ya görselerdi ne yaparlardı?” der. “Eğer Cehennemi görselerdi ondan daha şiddetli kaçarlar, daha şiddetli korkarlardı” derler. Bunun üzerini Allah Teâla şunu söyler: ‘Sizi şâhid kılıyorum, onları affettim!’ Rasûlullah (s.a.v.) sözüne devamla şunu anlattı: “Onlardan bir melek der ki: ‘Bunların arasında falanca günahkâr kul dahi var. Bu onlardan değil. O başka bir maksatla uğramıştı, oturuverdi.’ Allah Teâla: ‘Onu da affettim, onlar öyle bir cemaat ki onlarla oturanlar da onlar sayesinde bedbaht olmazlar’ buyurur.” (Buhârî, Daavât 66; Müslim, Zikr, 25, (2689); Tirmizî, Deavât, 140, (3595))

“Bir cemaat bir yerde oturur ve fakat orada Allah’ı zikretmez ve nebîlerine salât okumazlarsa, üzerlerine bir ceza vardır. (Allah) dilerse onları azaplandırır, dilerse mağfiret eder.” (Tirmizî, Deavât, 8, (3377))

Ebu Hüreyre’den (r.a) rivayetle Rasulullah (s.a.v): **“Müferritler Öne geçti”** buyurdu. Sa-

habiler: “Müferritler ne demektir Ya Rasulullah?” deyince, Rasulullah (s.a.v)’de ‘Allah’ı çok anan erkeklerle kadınlardır’ buyurdu.”
(Müslim, Zikir, 4; Tirmizi, Deavat, 128)

DUA VE ZİKİR ÂDÂBI

Gönülden, sessizce, samimiyetle dua edilir: **“Rabbınıza gönülden ve gizlice yalvarın. Doğrusu o, aşırı gidenleri sevmez.”** (Â’râf Sûrsi, 7/55)

Fadâle bin Ubeyd’den (r.a) rivayetle **“Rasulullah (s.a.v.), Rasulullah’a salatü selâm getirmeden dua eden bir adamın duasını duydu ve şöyle buyurdu: ‘Bu adam acele etti.’** Sonra onu çağırıp ona veya başkasına şöyle dedi: **‘Biriniz dua ettiğinde, Allah’a hamdu sena ile başlasın, sonra Rasulullah (s.a.v)’e salatü selâm getirsin, ondan sonra istediği duayı yapsın.’** (Tirmizî; Ebû Dâvud ve Nesâî)

Ebû Hureyre’den (r.a.) rivayetle Rasulullah (s.a.v.): “Allah’a kabul edileceğini yakî-

nen bilerek dua edin! Çünkü Allah gafletle kalpten yapılmayan duaları kabul etmez” buyurdu. (Tirmizî)

Selmân’dan (r.a) rivayetle Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Şüphesiz Rabbiniz hayâ sahibidir. Kulu kendisine ellerini kaldırırsa, o iki elini boş ve hüsrana uğratacak bir şekilde geri çevirmekten hayâ eder.”** (Ebû Dâvud ve aynı lafızla Tirmizî)

Ubâde İbni’s Sâmit’den (r.a.) yapılan rivayette Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: **“Allah Tealâ’ya yeryüzünde duâ eden hiç bir Müslüman yoktur ki, onun istediğini Allah ona vermesin. Yahut ondan istediğinin karşılığı kadar kötülüğü kaldırır; günah şey istemedikçe yahut silâyı rahmi kesmeyi dilemedikçe, Cemaat içinden bir adam şöyle dedi: O zaman biz çok duâ ederiz. Rasulullah (s.a.v.): Allah’ın ihsanı çok daha fazladır.”** (Tirmizi)

Ebû Hureyre’den (r.a.) rivayetle Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Biriniz dua ettiği zaman ‘Allah’ım! Eğer dilersen beni bağışla!’**

demesin! İstemesinde samimi ve azimli olsun! Çünkü hiç kimse Allah'ı zorlayamaz.”
(Nesâî hariç, altı hadis İmamı)

Ebû Hureyre'den (r.a.) rivayetle Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Birinizin duası, ‘Rabbime dua ettim de kabul etmedi’ diyerek acele etmediği sürece, mutlaka kabul olunur.”** (Nesâî hariç, altı hadis imamı)

Rasulullah (s.a.v.)'a Allah'ı sormuşlardı. Cevaben Allah buyurdu ki: **“Kullarım sana beni sorduklarında: Ben muhakkak ki, yakınım, bana dua ettiğinde dua edenin duasına icâbet ederim.”** (Bakara Sûresi, 2/186)

Dua ederken seslerini aşırı şekilde yükseltenleri gören Rasûlullah, şöyle buyurmuştu: **“Ey insanlar! Kendinize gelin. Çünkü siz bir sağırı veya uzaktaki birini çağırıyor, ancak herşeyi işiten ve çok yakın bulunan birine dua ediyorsunuz. Sizin kendisine dua ettiğiniz, size bineğinizin boynundan daha yakındır.”** (Buhârî, Cihad, 131; Daavât, 51; Ebû Dâvûd, Vitir, 26; Müslim, IV, 2076)

Rasulullah (s.a.v.) buyurdular ki: **“Kardeşinin gıyabında dua eden hiçbir mü’min yoktur ki melek te: bir misli de sana olsun demesin.”** (Müslim, Zıkr, 86,88,(2732, 2733); Ebu Davut, Salat, 364, (1534))

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurur: **“Allah katında duadan daha şerefli bir şey yoktur.”** (Tirmizî, Deavat, 1; İbn-i Mace, Dua, 1)

DUANIN KABULÜNÜN ŞARTLARI

1. İhlaslı olmalı.
2. Hamdele ve Salveyle başlamalı.
3. Duasında sebat ve kabulüne tam inanmalı.
4. Sabırlı olup, acele etmemeli.
5. Kalp huzuru ile yalvarmalı.
6. Sıkıntılı, sıkıntısız her halde duadan uzak olmamalı.
7. Tek olan Allah’tan başkasına dua etmemeli.

8. Nefsi, ailesi, evladı ve malı aleyhine dua etmemeli.
9. Sesini ne çok alçak ne de çok yüksek tutmamalı.
10. Allah'ın (c.c) nimetlerine şükretmeli, günahlarını itirafla istiğfarda bulunmalı.
11. Dua ederken edebî, veciz sözler söylemeye çalışmamalı.
12. Boyun eğmeli, huşu içinde, korku ve ümit arasında olmalı.
13. Tevbe ile birlikte günahları terk etmeli.
14. Duasını üçer defa yapmalı.
15. Dua ederken kibleye yönelmeli.
16. Duada ellerini kaldırmalı.
17. Duadan önce mümkün olduğunca abdest almalı.
18. Duada haddi aşmamalı.(kısa ve öz).

19. Önce kendi nefsinden başlayıp, sonra başkaları için duada bulunmalı.

20. Allah'a (c.c) güzel isimleriyle, yüce sıfatlarıyla; dua edenin nefsini düzeltmiş olan salih bir ameli ile salih bir insanın kendisi için yaptığı dua ile tevessülde bulunmalı.

21. Dua anında yiyecek, içecek ve giyecek helâl olmalı.

22. Her hangi bir günah veya sılayı rahimi kesmek gibi sözlerle dua etmemeli.

23. Kişi iyiliği emir kötülüğü nehyetmeli.

24. Tüm kötülüklerden uzaklaşmalı.

DUANIN KABUL EDİLECEĞİ ZAMANLAR, MEKANLAR, DURUMLAR

1. Kadir gecesi.

2. Gecenin son kısmı ve farz namazlardan sonra.

3. Ezan ile kâmet arasında.

4. Gecenin her hangi bir saatinde.

5. Ezan okunduđu zaman.
6. Yađmur yađarken.
7. Saflar arasında Allah yolunda dűşman üzerine yürüdüđü zaman.
8. Cuma günü öğle ile akşam arasındaki saatlerde.
9. Zemzem suyunun sadaka niyetiyle içildiđi zaman.
10. Secde anında.
11. Geceleyn uyanınca, sünnetteki gibi dua edildiğinde.
12. Abdestli yatılıp gece uyanıp da dua edildiğinde.
13. (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) ile dua edildiği zaman.
14. Bir ölüm olayının arkasından insanlara dua edildiği zaman.
15. Son teşehhüdde Allah'a (c.c.) hamd-ü sena ve Rasulullah'a (s.a.v.) salat ettikten sonra dua edildiğinde.

16. Allah'a (c.c.) ismi azamı ile dua edildiğinde.
17. Müslümanın Müslüman kardeşine gıyabında dua ettiği zaman.
18. Arafat'da arefe günü dua edildiği zaman.
19. Ramazan ayında dua edildiği zaman.
20. Müslümanlar zikir meclislerinde toplandıkları zaman.
21. Musibet anında: "Şüphesiz ki biz, (mülk ve yaratılış olarak) Allah'a âitiz ve (âhirette) dönüşümüz yalnızca O'nadır. Allah'ım! Başıma gelen musibet sebebiyle bana ecir ver ve bana ondan daha hayırlısını bağışla." Diyerek dua edildiği zaman (Müslim, 2/6322)

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرِي فِي
مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا

22. Kalbin Allah'a (c.c.) yöneldiği ve ihlasın kuvvetlendiği durumda dua edildiği zaman.
23. Mazlum, kendine zulmedene beddua ettiği zaman.

24. Babanın çocuđuna dua veya beddua ettiği zaman.
 25. Yolcu dua ettiği zaman.
 26. Oruđlu olanın, iftar edinceye kadar yapacağı dua.
 27. Oruđlu kişinin iftar anında yaptığı dua.
 28. Çaresiz kimsenin duası.
 29. Adil imamın duası.
 30. Hayırlı evladın ebeveyni için yaptığı dua.
 31. Abdest aldıktan sonra, sünnetteki gibi dua ettiği zaman.
 32. Küçük cemreyi taşladıktan sonra yapılan dua.
 33. Orta cemreyi taşladıktan sonra yapılan dua.
 34. Kâbe'nin içinde yapılan dua.
 35. Safa tepesinde yapılan dua.
 36. Merve tepesinde yapılan dua.
 37. Meř'arı Haram'da (Arafat ile Mina arasındaki yer) yapılan dua.
- Mü'min Rabbine nerede olursa olsun dua etmelidir.

SALÂTIN EHEMMİYETİ

Rasûlullah'a (s.a.v.) salât okumak, kulluğun izharında önemli bir vâsıta kılınmıştır. En makbul bir duadır, başkaca her çeşit dualarımızın makbul olma şartlarından biri olarak salât getirmek kılınmıştır. Dualarımızın başında, esnasında (ortasında) ve sonunda salavat okunmalıdır. Rasûlullah (s.a.v.) pek çok hadislerinde kendisine salavât okumaya teşvîk buyurmuştur:

“Dua eden bir kimse Peygambere salât okumadığı müddetçe duası perdelidir (hedefine ulaşamaz)”

“Her dua semaya çıkmaktan yasaklanmıştır. Bana salât getiren dua müstesna, o çıkabilir.”

“Kim bana salât getirmeyi unutursa ona cennetin yolu unutturulur.”

“Cebrail'le (a.s.) karşılaştığımda bana şunu söyledi: “Sana müjdeler olsun. Allah diyor ki: “Kim sana selâm verirse ben ona selâm veririm. Kim sana salât getirirse ben de ona salât (rahmet) ederim.”

“Ubey İbni Ka’b (r.a), Rasulullah’a (s.a.v.) sordu: “ Ey Allah’ın Resûlü! Ben sana çok salavât getiriyorum, buna vaktimin ne kadarını ayırayım?” “Dilediğin kadarını” cevabını alınca tekrar sordu: “Dörtte biri nasıl”

“Dilediğin kadar yap, artırırsan senin için daha hayırlıdır.” “Üçte biri olsa?” “Dilediğin kadar yap. Artırırsan senin için daha hayırlıdır.” “Yarı olsa?” “Dilediğin kadar yap. Artırırsan senin için daha hayırlıdır. “Üçte ikisi nasıl?” “Dilediğin kadar yap. Artırırsan senin için daha hayırlıdır.” “Bütün vakitlerimde sana salât okusam?” “Bu takdirde yeter, günahın mağrifet olunur. (Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları, 7/142-143)

Enes (r.a) anlatıyor: “Resûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: “Kim bana (bir kere) salât okursa Allah da ona on salât okur ve on günahını affeder, (mertebesini) on derece yükseltir”” (Nesâî, Sehv, 55, (3, 50))

Ebû Talha’dan (r.a.) rivayetle: “Bir gün Rasûlullah (s.a.v), yüzünde bir sevinç olduğu halde geldi. Kendisine: “Yüzünüzde bir sevinç görüyoruz!” dedik. “Bana melek geldi ve şu

müjdeyi verdi: “Ey Muhammed! Rabbin diyor ki: “Sana salavât okuyan herkese benim on rahmette bulunmam, selâm okuyan herkese de benim on selâm okumam sana (ikram olarak) yetmez mi?” (Nesâî, Sehv, 55, (3, 50))

İbn-i Mes’ud (r.a.) anlatıyor: Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: **“Kıyamet günü bana insanların en yakını, bana en çok salavât okuyandır.”** (Tirmizî, Salât, 357, (484))

Hz Ali bin ebi Talib’den (r.a.) Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: **“Gerçek cimri, yanında zikrim geçtiği halde bana salavât okumayı yandırdır.”** (Tirmizî, Deavât, 110, (3540))

İbn-i Mes’ud (r.a.) anlatıyor: **“Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: “Yeryüzünde Allah’ın seyyâh melekleri vardır. Onlar ümmetimin selâmını (ânında) bana teblîğ ederler.”** (Nesâî, Sehv, 46. (3, 43))

MECLİS OTURUMU DUASI

Ey Allah'ım! Sen biliyorsun ki, bu kalpler senin muhabbetin için bir araya geldiler. Sana itaat için tanıştılar. Sana davet için birleştiler. Senin şeriatına (İslam'a) yardım için sözleştiler. Ey Allah'ım! Bu kalplerin bağıını kuvvetlendir. Aşkını devam ettir. Yollarını dosdoğru kıl. Bu kalpleri sönmeyen nurunla doldur. Bu gönülleri, Seni tanımayla dirilen senin yolunda şehit olarak ölenlerden kıl. Şüphesiz en güzel dost sensin. En güzel yardımcı Sensin. Ey Allah'ım! Muhammed'e salat ve selam eyle.

HER OTURUMDA YAPILACAK DUÂ

İbn-i Ömer (r.a) şöyle demiştir: "Rasûlullah'ın (s.a.v.) bir oturumda, kalkmadan önce yüz kere şöyle dediği sayılırdı:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ)

“Rabbim! Beni bağışla ve tevbe kabul et. Şüphesiz ki sen, tevbeleri çokça kabul eden ve çokça bağışlayansın.” (Tirmizi, 3, 153)

OTURUM SONUCUNDA YAPILACAK DUÂ

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ أَتُوبُ إِلَيْكَ)

“Allah’ım! Sana hamd ederek, seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Senden başka ibâdete lâayık hiçbir ilah olmadığına şehâdet ederim. Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim.” (Tirmizi)

H.z. Âişe (r.anha)’nın şöyle dediği sabit olmuştur; **“Rasûlullah (s.a.v.) bir mecliste oturduğunda, Kur’an-ı Kerim okuduğunda ve namaz kıldığında mutlaka sonunu şu kelimelerle tamamlardı.”** Diyerek yukarıdaki duayı yapardı) (Nesâî, Amelü’l-Yevmi ve’l-Leyle (h.308); Müsned, Ahmed b. Hanbel, 6/77)

YEMEKTEN ÖNCE YAPILAN DUÂ

1.“Biriniz yemeğe başlarken; (بِسْمِ اللّٰهِ) ‘Bismillah’ desin. Başında söylemeyi unutursa, hatırladığı zaman; (بِسْمِ اللّٰهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ) “Başında ve sonunda Bismillah’ desin.” (Ebu Dâvud, (3/347); Tirmizi, (4/288). Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/167).

2.“Allah’ın yemekle nimetlendirdiği kimse şöyle desin:

(اللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَ أَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ)

“Allahım! Bunda izim için bereket kıl ve bundan daha hayırlısını bize yedir.” Ebu Dâvud, (3/347); Tirmizi, (4/288). Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/167).

YEMEKTEN SONRA YAPILAN DUÂ

(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَ رَزَقَنِيهِ مِنْ
غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَ لَا قُوَّةٍ)

1. “Benden hiçbir hareket ve kuvvet harcamaksızın bana bu yemeği yediren ve beni onunla rızıklandıran Allah’a hamdolsun.”
(Nesâi dışında diğer sünen sahipleri; Tirmizi 3/159)

(الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ
وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا)

2. “Riyâdan uzak ve bereketi kesilmeyen çok, sonsuz ve terk olunmayan, kendisinden müstağni olunmayarak yapılan hamd, Rabbimiz Allah’adır.” (Buhâri, 6/214; Tirmizi, 5/507)

3. Yine Rasulullah(sav)'ın yemekten sonra yaptığı bir kısım duaların birleştirilmiş hali aşağıdaki gibidir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ.
وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ تَمَامَ
النِّعْمَةِ وَدَوَامِ الْعَافِيَةِ.

“Bizi yediren, içiren ve bizleri Müslümanlardan kılan Allah’a hamdolsun. Allah’ım! Bize, bu yediğimiz yemek sebebiyle bereket ver, hakkımızda bu yemeği mübarek kıl. Bize bu yemekten daha hayırlı olanını ver. Bize rızık ver. Sen rızık verenlerin en hayırlısıdır. Allah’ım! Biz, Senden nimetin tamamını ve afiyetin devamını istiyoruz.” (Ebu Davut, 3/475; Tirmizi, Deavat, 55)

MİSÂFİRİN YEMEK SAHİBİ İÇİN YAPACAĞI DUÂ

(اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ، وَارْحَمْهُمْ)

“Allah’ım! Onlara rızık olarak verdiklerine bereket ver, onları bağışla ve onlara merhamet et.” (Müslim, 3/1615)

BİR MEKANDAN ÇIKARKEN

(بِسْمِ اللَّهِ ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ)

1. “Allah’ın adıyla (başlarım). Allah’a tevekkül ettim. Güç ve kuvvet, ancak Allah’ındır.” (Ebu Davut/4-325-Tirmizi/5-490)

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ ، أَوْ أُضِلَّ ، أَوْ أَزِلَّ ، أَوْ
أُزَلَ ، أَوْ أَظْلِمَ ، أَوْ أَظْلَمَ ، أَوْ أَجْهَلَ ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ)

2. “Allah’ım! Sapıklığa düşmekten veya düşürülmekten, ayağımın kaymasından veya kaydırılmasından, zulmetmekten veya zulme uğramaktan, cehâlete düşmekten veya câhil bırakılmaktan sana sığınırım.” (Allah’ım Beni kovulmuş şeytandan koru) (Ziyadesi İbn-i Mâce’de; İbn-i Mâce, 1-129; Tirmizi, 3-152 ve 2-336)

EVİNE GİRERKEN

بِسْمِ اللّٰهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللّٰهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللّٰهِ
رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

1. “Allah’ın adıyla girdik, Allah’ın adıyla çıktık ve sadece Rabbimiz Allah’a tevekkül ettik.” Sonra âilesine selam versin. (Ebu Davut, 4-325)

2. Cabir b. Abdullah (r.a.) şöyle demiştir: “Allah Rasulü’nü işittim, şöyle buyuruyordu: “Kişi, evine girdiği zaman, girişi ve yemek yemesi esnasında, Allah’ı zikrederse, şeytan (arkadaşlarına), “Size geceleme de gece

yemeği de yok” der. GiriŖi esnasında, Allah’ı zikretmezse, Ŗeytan, “Gecelemeye nail oldunuz” der. Yemek yiyiŖi esnasında, Allah’ı zikretmezse, Ŗeytan, “Gecelemeye de, gece yemeğine de eriŖtiniz” der. (Müslim)

TUVALETE GİRMEYEN ÖNCE YAPILAN DUÂ

[بِسْمِ اللّٰهِ] اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ
وَ الْخَبَائِثِ

“(Allah’ın adıyla) Allah’ım! Pislikten ve pis olan Ŗeylerden (erkek ve diŖi Ŗeytanlardan) sana sığınırım.” (Buhâri, 1/45); Müslim, 1/283(Bismillah/Allah’ın adıyla] ziyadesini ise Said b. Mansur tahric etmiŖtir. Bkz. Fethü’l-Bâri, 1/244)

TUVALETEN ÇIKARKEN YAPILAN DUÂ

(عُفْرَانِكَ)

“(Allah’ım!) beni bağışla” (Nesâi’den başka diğer sünen sahipleri tahrir etmiştir. Nesâi ise Amelül-Yevmi vel-Leyle’de tahrir etmiştir. Bkz. Zâdü'l-Meâd, 2/387)

ABDESTTEN ÖNCE YAPILAN DUÂ

(بِسْمِ اللَّهِ)

“Allah’ın adıyla (başlarım).” (Ebu Dâvud; İbn-i Mâce, Ahmed; Bkz. İrvâu'l-Ğalîl, 1/122)

ABDESTTEN SONRA YAPILAN DUÂ

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)

1. “Allah’tan başka hakkıyla ibâdete lââyık hiçbir ilah olmadığına, O’nun bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına şehâdet ederim. Yine Muhammed’in (s.a.v.) Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim.” (Müslim, 1/209)

(اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ)

2. “Allah’ım! Beni çokça tevbe edenlerden kıl. Ve beni (günah ve pisliklerden) temizlenenlerden kıl.” (Tirmizi, 1/78 ve 1/18)

(وَأَتُوبُ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ)

3. “Allah’ım! Sana hamdederek seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Senden başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah olmadığına şehâdet ederim. Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim.” (Nesâi, Amelul-Yevmi ve’l-Leyle, s.173)

EZAN OKUMA ESNASINDA

1. Müezzinin dediği tekrarlanır, ancak “Hayye ale’s Salâh” ve “Hayye ale’l Felâh” dediğinde;
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah” (Güç ve kuvvet ancak Allah’tandır) denir. “Şehâdeteyn’den sonra şöyle söylenir:”

(وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)

“Ben de Allah’dan başka hakkıyla ibâdete lâyıık hiçbir ilah olmadığına, O’nun bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına şehâdet ederim. Yine, Muhammed’in (s.a.v.) Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim. Rab olarak Allah’ı, Rasûl olarak Muhammed’i ve din olarak İslam’ı seçtim (râzı oldum).” (İbn-i Huzeyme-es Sahih, 1-220)

(اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ
القَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ
مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ)

2. “Bu eksiksiz dâvetin ve kılınacak namazın Rabbi olan Allahım! Muhammed’e vesile ve fazileti ihsan eyle. Ve O’nu vâdettiğin Makâmı Mahmûd’a eriştir.” (Buhari/1-152)

3. “Kim ki ezanı işitiği zaman bu duayı yaparsa, kıyamet gününde o kimseye şefaati vacip olur.” (Buhari-Nesai/Ezan)

4. “Ezan ve kâmet arasında kendisi için duâ eder. Çünkü duâ, o vakitte reddedilmez.” (Tirmizi-Ebu Davud -Ahmed)

CÂMIYE GİDERKEN YAPILAN DUÂ

(اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا،
وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي
نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ
شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا،
وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ
لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ
أَعْظِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي لَحْمِي
نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي
بَشْرِي نُورًا. اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي وَنُورًا
فِي عِظَامِي، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي
نُورًا، وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ)

1. "Allah'ım! Kalbimde bir nûr, dilimde bir nur kıl. Kulağımda bir nur, gözümde bir nur kıl. Üstümde bir nur, altımda bir nur kıl. Sa-

ğımda bir nur, solumda bir nur kıl. Önümde bir nur, arkamda bir nur kıl. Nefsimde bir nur kıl. Benim için büyük bir nur ve yüce bir nur kıl. Bana bir nur kıl. Beni bir nur kıl. Allah'ım! Bana bir nur ver. Sinirlerimde bir nur, etimde bir nur, kanımda bir nur kıl. Saçımda bir nur, tenimde bir nur kıl." Allah'ım! Kabrimde benim için bir nur, kemiklerimde bir nur kıl Nurumu artır, nurumu artır, nurumu artır Bana nur üstüne nur bağışla" (Buhâri, 11/116; h.6316; Müslim, 1/526, 529, 530; h 763)

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ] اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

2. (Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan, Yüce Allah'a, O'nun kerîm vechine ve ezeli hükümranlığına sığınırım) Allah'ın

adıyla, salât ve selâm Rasûlullah'ın üzerine olsun) “Allah'ım! Rahmetinin kapılarını bana aç.” (Ebu Dâvud, Bkz. Sahihü'l-Câmi', h.4591; Ebu Dâvud, 1/126; Müslim, 1/126; İbn-i Mâce'nin Sünen'inde Fâtıma (r.anhâ'nın hadisinden: “Allah'ım! Günahlarımı bağışla ve bana rahmetinin kapılarını aç” İbn-i Mâce, 1/128, 129)

CÂMİDEN ÇIKARKEN YAPILAN DUÂ

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

“Allah'ın adıyla. Salât ve selâm, Rasûlullah'ın üzerine olsun. Allah'ım! Senin lütundan isterim. Allah'ım! Beni, kovulmuş şeytandan koru.” (Allah'ım! Beni kovulmuş şeytandan koru) ziyadesi İbn-i Mâce'de. Bkz. İbn-i Mâce, 1/129)

NAMAZ TEKBİRİNDEN SONRA

اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ
فَاطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يُخْتَلِفُونَ. إِهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ
بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

1. “Cebrâil, Mikâil ve İsrâfil’in Rabbi, göklerin ve yerin yaratıcı, gizli ve âşikârı bilen Allah’ım! Ayrılığa düştükleri şeylerde kulların arasında sen hüküm verirsin. İhtilafa düştüğünde beni izninle hakka ulaştır. Şüphesiz, sen dilediğini doğru yola erdirirsin.” (Müslim, 534)

اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا
يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ
خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ

2. "Allah'ım! Doğu ve batının arasını uzaklaştırdığın gibi, beni de günahlarımdan uzaklaştır. Allah'ım! Beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi, beni de günahlarımdan temizle. Allah'ım! Beni günahlarımdan kar, su ve dolu ile arındır." (Buhari, 1-181 Müslim, 1-149)

(اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ
بُكْرَةً وَأَصِيلاً أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ مِنْ نَفْخِهِ،
وَ نَفْثِهِ، هَمْزِهِ)

3. (Üç kere)“Allah, en büyüktür.(Üç kere) Allah’a çokça hamdolsun. (Üç kere) Sabah ve akşam, Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.” (Üç kere) “Şeytan’dan; onun küfre götüren kibirinden, sihir ve vesvesesinden Allah’a sığınırım.” (Ebu Dâvud, 1/203); İbn-i Mâce, 1/265; Müsned, Ahmed ibn-i Hanbel, 4/85)

RÜKÛ ESNASINDA

(سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ)

1. “Kudret, hükümrancılık, büyüklük ve yücelik sahibini tüm noksanlıklardan tenzih ederim.” (Ebu Davut, 1-230)

(سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)

2. “Rükû ve secdem, her türlü noksanlıklardan, ortak edinmekten, ulûhiyete ve yaratana lâıyk olmayan şeylerden uzak ve temiz olan, meleklerin ve Rûh’un Rabbi (Allah) içindir.” (Müslim, 1/353; Ebu Dâvud, 1/230)

RÜKÛDAN DOĞRULURKEN

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ)

1. “Rabbimiz! Riyâdan uzak ve bereketi kesilmeyen çokça hamd, yalnızca sanadır.”
(Buhari, bkz. Feth’ul Bari, 2-284)

SECDEDE

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ،
وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ)

1. “Allah’ım! Günahlarımın hepsini; küçüğünü ve büyüğünü, ilkini ve sonunu, gizlisini ve âşikarını bağışla.” (Müslim, 1-350)

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَ
بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَاتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا
أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ)

2. “Rükû ve secdem, her türlü noksanlıklardan, ortak edinmekten, ulûhiyete ve yaratana lââyık olmayan şeylerden uzak ve temiz olan, meleklerin ve Rûh’un Rabbi (Allah) içindir.” (Müslim, 1/353; Ebu Dâvud, 1/230)

İKİ SECDE ARASINDAKİ OTURUŞTA

(رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي)

1. “Rabbim! Beni bağışla. Rabbim! Beni bağışla.” (Ebu Davut, 1-231; İbn-i Mace, 1-148)

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي،
وَ عَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي)

2. “Allah’ım! Beni bağışla, bana merhamet et, beni doğru yola ilet, beni islah eyle, bana âfiyet ver, bana rızık ver ve beni yücelt.” (İbn-i Mace, 1-148)

TEŞEHHÜDDE (TEHİYYATTA)

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)

1. “Bütün mülkler, ibâdetler ve güzel sözler ancak Allah içindir. Ey Nebi! Allah’ın selâmı, rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun. Selâm, bizim ve Allah’ın iyi kullarının üzerine olsun. Allah’tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiç bir ilah olmadığına şehâdet eder ve yine Muhammed’in O’nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim.” (Buhari, 1-13; Müslim, 1-301)

TEŞEHHÜDDEN SONRA SALAVÂTLAR

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ،
اَللّٰهُمَّ بَارِكْ

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ
وَعَلٰى آلِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ (

1. "Allah'ım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed'i ve Muhammed'in âilesini de meleklerinin yanında methet. Şüphesiz ki sen; çok övülensin, şeref sahibisin. Allah'ım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini mübârek kıldığın gibi, Muhammed'i ve Muhammed'in âilesini de mübarek kıl. Şüphesiz ki sen; çok övülensin, şeref sahibisin." (Buhari, Fethul Bari, 6-408)

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا
صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. وَ بَارِكْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ)

2. “Allah’ım! İbrahim’in âilesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed’i, hanımlarını ve soyunu da meleklerinin yanında methet. İbrahim’in âilesini mübârek kıldığın gibi, Muhammed’i, hanımlarını ve onun neslini de mübârek kıl. Şüphesiz ki sen; çok övülen, şeref sahibisin.” (Müslim, 1-306)

TEŞEHHÜDDEN SONRA OKUNACAK DUÂ

(اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَاَعُوْذُ بِكَ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ ،
وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ)

İbn-i Abbâs (r.a.) anlatıyor: “Rasûlullah (s.a.v.) teşehhüdden sonra şunu okurdu: (Allah’ım! Ben Cehennem azabından Sana sığınırım. Kabir azabından da Sana sığınırım. Deccal fitnesinden de Sana sığınırım, hayat ve ölüm fitnesinden de Sana sığınırım” (Ebû Dâvud; Salât, 184, (984))

SELÂMDAN ÖNCE

(اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَاَعُوْذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ الدَّجَالِ ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ . اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ
وَالْمَغْرَمِ)

1. “Allah’ım! Kabir azabından Sana sığınırım. Mesih Deccal fitnesinden Sana sığınırım. Hayat ve ölüm fitnesinden Sana sığınırım. Allah’ım! Günah ve borçtan sana sığınırım.” (Buhari, 2-202; Müslim, 1-412)

(اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ
عِبَادَتِكَ)

2. “Allah’ım! Seni zikretmek, Sana şükretmek ve Sana güzelce ibâdet etmekte bana yardım et.” (Ebu Davut, 2-86; Nesai, 3-53)

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ)

3. “Allah’ım! Senden Cenneti dilerim ve Cehennemden sana sığınırım.” (İbn-i Mâce, 2/328)

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ
الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ

كُفُوءاً أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)

4. "Ey Allah'ım! Sen ki Birsin, Teksin. Sa-med'sin. Doğmamış ve doğurmamışsın. Hiç bir benzeri olmayansın. Senden günahla-rımı bağışlamamı dilerim. Şüphesiz ki Sen, çok bağışlayan ve çok merhamet edensin."
(Nesai, 3-52; Müsned, Ahmed b. Hanbel, 4-338)

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ)

5. “Allah’ım! Senden dilerim ki hamd Sana’dır. Senden başka hakkıyla ibâdete lâîk hiçbir ilah yoktur. Sen birsin. Senin ortağın yoktur. Sen, çokça verensin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Ey celâl ve ikram sahibi! Ya Hayy, Ya Kayyûm! Senden Cenneti dilerim ve Cehennemden sana sığınırım.” (İbn-i Mace, 2-329)

SELÂMDAN SONRA

(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (ثَلَاثًا) اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ
السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)

1. (Üç defa) “Allah’tan mağfiret dilerim. Allah’ım! Sen Selâm’sın) (her türlü ayıp ve noksanlıklardan uzaksın), selâmet ancak sendendir. Ey azamet ve ikram sahibi! Senin bereketin pek çoktur.” (Müslim, 1-414)

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ
الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ لَا نَعْبُدُ
إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَ لَهُ الْفَضْلُ وَ لَهُ

الشَّيْءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ
لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ)

O'nundur, hamd da O'nadır. O,herşeye gücü yetendir. Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır. Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O'ndan başkasına asla ibâdet etmeyiz. Nimet ve fazilet O'nundur. Bütün güzel övgüler O'nadır. Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Kâfirler hoşlanmasa da dîni (ibâdeti), yalnızca O'na has kılarız." (Müslim, 415)

3. Fadâle İbn-i Ubeyd (r.a) anlatıyor: "**Rasûlullah (s.a.v.)** dua eden bir adamın, dua sırasında **Rasulullah'e (s.a.v.)** salat ve selam

okumadığını görmüştü. Hemen: ‘Bu kimse acele etti’ buyurdu. Sonra adamı çağırıp: ‘Biriniz dua ederken, Allahu Teâla’ya hamdu senâ ederek başlasın, sonra Rasul’e (s.a.v.) salât okusun, sonra da dilediğini istesin’ buyurdu.” (Tirmizî, Deavat, 66, (3473, 3475); Ebû Dâvud, Salât, 358, (1481); Nesâî, Sehv, 48, (3, 44))

4. İbn-i Mes’ud (r.a.) anlatıyor: “**Rasûlullah (s.a.v.), Hz. Ebû Bekir, Hz. Ömer (r.a.) beraber otururlarken ben namaz kılıyordum. (Namazı bitirip) oturunca, Allah’a sena ile zikretmeye başladım ve arkasından Rasûlullah’a (s.a.v.) salât okuyarak devam ettim. Sonra kendim için duada bulundum. (Bu tarzımı beğenmiş olacak ki) Rasulullah (s.a.v.): ‘İşte! İsteddiğin veriliyor. İşte! İsteddiğin veriliyor’ dedi.**” (Tirmizî, Cuma, 64, (593))

HER NAMAZDAN SONRA

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ} [سُورَةُ الْإِخْلَاصِ]

1. “De ki: O Allah birdir. Allah Samed’dir, (her şeyden müstağni ve her şey O’na muhtaçtır). O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiç bir şey O’na denk değildir.” (İhlas Sûresi, 112/1-3)

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ} [سُورَةُ الْفَلَقِ]

2. “De ki: Yarattıklarının şerrinden, bastırıldığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, haset ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım.” (Felak/1-4)

{ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ
 * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي
 صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ } [سُورَةُ
 النَّاسِ]

3. “De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdârı ve insanların ilahı olan Allah’a sığınırım.” (Nas Sûresi, 114/1-4; Tirmizi, 2-8)

{ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
 وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ

بَشِيءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} [سُورَةُ الْبَقَرَةِ آيَةٌ: ٥٥٢]

4. "Allah, O'ndan başka ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur. Göklerde ve yerde olan ancak O'nundur. O' nun izni olmadan katında şefaat edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır, onların gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür." (Bakara Sûresi, 2/255; Nesai, 100)

İSTİHÂRE DUÂSI

(قَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا

الِاسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ: (اَللّٰهُمَّ اِنِّي

اَسْتَخِيْرُكَ بِعِلْمِكَ، وَاَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَاَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ،

وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هَذَا الْاَمْرَ -وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ-

خَيْرٌ لِي فِي دِيْنِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ اَمْرِي -اَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَاَجَلِهِ- فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي

ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ
لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي

-أَوْ قَالَ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ- فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْني عَنْهُ
وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ
أَرْضِنِي بِهِ)

1. Câbir b. Abdullah (r.a.) şöyle der: “**Rasû-
lullah (s.a.v.) bize, Kur’an’dan bir sûre öğre-
tir gibi tüm işlerde istihâre etmeyi öğretir
ve şöyle buyururdu: “Sizden biriniz bir işi
yapmayı içinden geçirirse, farz namazın dı-
şında iki rekât namaz kılsın. Sonra şöyle de-
sin: “Allah’ım! İlmine başvurarak senden iyi-
lik isterim. Kudretine dayanarak senden güç
isterim. Senden, yüce ihsanını isterim. Sen
güç yetirirsin, ben güç yetiremem. Sen bilir-
sin, ben bilemem. Sen bilinmeyenleri en iyi
bilensin. Allah’ım! Bu işi (burada isteğini/
ihtiyacını söyler) benim için; dinimde, ya-
şantımda ve işimin sonunda iyi olursa, onu**

bana takdir et, kolaylaştır ve sonra bereketli kıl. Bu işin benim için; dinimde, yaşantımda ve işimin sonunda şerli olarak biliyorsan onu benden, beni de ondan uzaklaştır. Ve benim için nerede olursa hayrı takdir et. Sonra, beni ondan razı kıl.” (Buhari, 7-162)

YATARKEN

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ نَفَثَ فِي يَدَيْهِ وَقَرَأَ الْمُعَوِّذَتَيْنِ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ وَجَسَدَهُ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا اشْتَكَى كَانَ يَأْمُرُنِي أَنْ أَفْعَلَ ذَلِكَ بِهِ

1. Hz. Aişe (r.anhâ) anlatıyor: “Rasulullah (s.a.v.) yatağına girdiği zaman, ellerine üfle-yip Muavvizeteyn’i (Felak ve Nas sûrelerini) ve Kul hüvallahu ahad’i okur ellerini yüzüne ve vücuduna sürer ve bunu üç kere tekrar

ederdi. Hastalandığı zaman aynı şeyi kendisine yapmamı emrederdi.” (Buhârî, Fedâilu’l-Kur’ân, 14, Tıbb, 39, Deavât 12; Müslim, Selâm, 50, (2192); Muvattâ, Ayn, 15, (2, 942); Tirmizî, Deavât, 21, (3399); Ebû Dâvud, Tıbb, 19, (3902))

عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا آوَى إِلَى فِرَاشِهِ
قَالَ: بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَحْيَا وَأَمُوتُ،

وَإِذَا أَصْبَحَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا
أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

2. Hz. Huzeyfe İbnu’l Yemân (r.a.): “Rasûlullah (s.a.v.) yatağına girince şu duayı okurdu: “Allah’ım! Senin adınla hayat bulur, senin adınla ölürüm.” Sabah olunca da şu duayı okurdu: “Bizi öldürdükten sonra tekrar hayat veren Allah’a hamdolsun! Zaten dönüşümüz de O’na dır.” (Buhârî, Deavat, 7, 8, 16, Tevhid, 13; Tirmizî, Deavât 29, (3413); Ebû Dâvud, Edeb, 177, (5049))

(بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ
أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا، بِمَا
تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ)

3. “Senin isminle Rabbim, yanımı (vücudumu) bıraktım ve senin irâdenle onu kaldırıyorum. Ruhumu alırsan ona rahmet et. Eğer geri gönderirsen, salih kullarını koruduğun şekilde onu da koru.” (Buhâri, 11/126; Müslim, 4/2084)

(اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ
مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ
أَمَّتَهَا فَاعْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ)

4. “Allah’ım! Nefsimi sen yarattın ve onu sen öldürürsün. Nefsimin ölümü ve yaşaması Sana âittir. Eğer yaşatırsan onu koru, öldürürsen onu bağışla. Allah’ım! Senden âfiyet dilerim.” (Müslim, 4/2083; Müsned, Ahmed b. Hanbel lafzıyla (2/79) tahrir etti)

(اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعُثُ عِبَادَكَ)

5. “Rasûlullah (s.a.v.) yatacağı zaman sağ elini yanağının altına koyar ve şöyle derdi: (Üç kere) “Allah’ım! Kullarını yeniden dirilttiğin gün beni azabından koru.” (Ebu Dâvud, lafzıyla 4/311; Tirmizi, 3/143)

UYKUDA KORKAN VEYA ÜRKÜTEN BİR ŞEYLE KARŞILAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ

(أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ
عِبَادِهِ، وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يُخْضِرُونِ)

1. “Gazabından, cezalandırmasından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve bana gelmelerinden Allah’ın noksan-sız kelimelerine sığınırım.” (Ebu Dâvud, 4/12; Tirmizi, 3/171)

KÂBUS VEYA KÖTÜ RÜYÂ GÖRENİN YAPMASI GEREKEN ŞEYLER

1. (Üç defa) “Sol tarafına hafifçe üfürür.” (Üç defa) “Şeytandan ve gördüğü şeyin şer-rinden Allah’a sığınır.” “Gördüğünü kimseye anlatmaz.” “Bulunduğu taraftan diğer tarafa döner.” “Dilerse kalkar, namaz kılar.” (Müs-lim, 4/1772, 1773)

UYKUDAN UYANINCA YAPILAN DUÂLAR

(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَ إِلَيْهِ
النُّشُورُ)

1. “Bizi öldürdükten sonra diriltten Allah’a hamdolsun. Dönüş, yalnızca O’nadır.” (Buhârî, Bkz. Fethu’l-Bâri, 11/113; Müslim, 4/2083).

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
 الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ،
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي)

2. Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur. O birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur ve hamd O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur ve Allah en büyüktür. Güç ve kuvvet, ancak yüce ve büyük olan Allah'a aittir. Rab-bim! Beni bağışla!" "Kim böyle derse bağışlanılır, duâ ederse duâsı kabul olunur. Eğer kalkıp abdest alır, sonra da namaz kılarsa, namazı kabul olunur." (Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri, 3/39 ve diğerleri; İbn-i Mâce, 2/335)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي وَرَدَّ عَلَيَّ
 رُوحِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ

3. “Bedenime âfiyet veren, ruhumu bana geri veren ve bana kendisini zikretme fırsatı veren Allah’a hamdolsun.” (Tirmizi, 5/473 yine Tirmizi, 3/144).

SABAHLEYİN

(أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ)

1. “Mülk, Allah’a âit olduğu halde sabahladık. Hamd Allah’adır. Allah’tan başka hakıyla ibâdet lâyük hiçbir ilah yoktur. O, tek tir ve ortağı yoktur. Mülk O’nundur. Hamd,

O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Rabbim! Senden bu günde olan ve bu günden sonraki hayrı ister; bu günün şerrinden ve bu günden sonraki şerden de sana sığınırım. Rabbim! Tembellikten ve ihtiyarlığın kötülüğünden sana sığınırım. Rabbim! Cehennem ve kabir azabından sana sığınırım." (Müslim, 4-2088)

(اَللّٰهُمَّ بِكَ اَصْبَحْنَا، وَبِكَ اَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا،
وَبِكَ نَمُوتُ وَ اِلَيْكَ النُّشُورُ)

2. "Allah'ım! Senin yardımınla sabahlar ve yine Senin yardımınla akşamlarız. Senin yardımınla yaşar ve Senin yardımınla ölürüz. Ve dönüş, yalnızca sanadır." (Tirmizi, 5-466)

(اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِيْ وَ اَنَا عَبْدُكَ،
وَ اَنَا عَلٰى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، اَعُوْذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، اَبُوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَ اَبُوْءُ
بِدُنْيِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ)

3. “Allah’ım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulum. Gücüm yettiğince sana verdiğim söz üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini ve günahlarımı kabul ediyorum. Beni bağışla. Şüphesiz günahları ancak sen bağışlarsın.” (Kim bunu akşamladığı zaman içtenlikle inanarak söylerde o gün ölürse, Cennete girer. Sabahladığı vakit yaparsa da böyledir.) (Buhari, 7-150)

(حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)

4. (Yedi kere) “Allah bana yeter. O’ndan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur. Ben, yalnızca O’na tevekkül ettim. O, yüce arşın Rabbidir.” (Ebu Davud, 4-321) Kim bunu sabahladığı ve akşamladığı zaman yedi kere söylerse, onu üzen dünya ve âhîret işlerine Allah kâfidir” (İbn-i es-Sünnî (h.71) merfû, Ebu Dâvud, 4/321) mevkûfen tahrîc etmiştir. Şuayb ve

Abdülkâdir el-Arnâvût isnadının sahih olduğunu söylemişlerdir. Bkz. Zâdu'l-Meâd, 2/376).

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ
عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

5. (Üç kere) **“Allah’ım! Bedenime âfiyet ver. Allah’ım! Kulağıma âfiyet ver. Allah’ım! Gözüme âfiyet ver. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyük hiçbir ilah yoktur. Allah’ım! Küfürden ve fakirlikten sana sığınırım. Kabir azabından sana sığınırım. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyük hiçbir ilah yoktur.”**
(Ebu Davut, 4-324; Müsned, Ahmed b. Hanbel, 5-42)

(رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا)

6. **“Rab olarak Allah’tan, dîn olarak İslam’dan, Peygamber olarak Muhammed’den (s.a.v.) râzı oldum.”** (Bunu sabah ve akşam söyleyeni razı etmesi, kıyamet günü Allah üzerine hak olur.) (Müsned, Ahmed b. Hanbel, 4-337; Ebu Davut, 4-418); **“Sabah ve akşam üç kere söyleyene bir şey zarar vermez.”** Ebu Dâvud, 4/323; Tirmizi, 5/465; İbn-i Mâce ve Ahmed b. Hanbel tahrir etmiştir. Allâme Abdulaziz b. Baz, isnadının hasen olduğunu kaydeder; Tuhfetu’l-Ahyar (s.39). Bkz. İbn-i Mâce, 2/332)

(سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ،
وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ)

7. (Sabahlayınca üç kere:) **“Yarattıklarının sayısınca, kendisinin râzı olacağı kadar, arşının ağırlığı ve kelimelerinin çokluğunca hamdederek Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.”** (Müslim/4-2090)

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا
مُتَقَبَّلًا)

8. (Sabahlayınca:) **“Allah’ım! Senden, faydalı bir ilim, temiz bir rızık ve Kabul olunan bir amel dilerim.”** (İbn-i es Sünni, Amelu’l yevmi ve’l leyle, h.54)

AKŞAM OLUNCA

(اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)

1. (Üç kere:) **“Yarattıklarının şerrinden, Allah’ın eksiksiz kelimelerine sığınırım.”** (Kim akşamladığı vakit bunu üç kere söylerse, o gecenin humması ona zarar veremez.) (Müsned, Ahmed b. Hanbel, 2-290; Tirmizi, 3-187 ve 2-266)

(اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا،
وَبِكَ نَمُوتُ وَ إِلَيْكَ النُّشُورُ)

2. “Allah’ım! Senin yardımınla akşamlar ve yine senin yardımınla sabahlarız. Senin yardımınla yaşar ve senin yardımınla ölürüz. Ve dönüş, yalnızca sanadır.” (Tirmizi, 5-466)

(اللَّهُمَّ مَا أَمْسَيْنَا، بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْكَ الشُّكْرُ)

3. “Allah’ım! Benim veya kullarından biri yanında sabaha çıkan her nimet sadece Sendendir. Senin ortağın yoktur. Hamd, yalnızca Sanadır. Şükür de Sanadır.” (Kim akşamladığında söylerse gecesinin şükrünü eda etmiş olur) (Ebu Davud, 4.318; Nesai, amelil yevmi ve’l leyli, h.7)

(أَمْسَيْنَا، وَ أَمْسَيْنَا، الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ)

4. "Mülk, Allah'a âit olduğu halde akşamladık. Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hakıyla ibâdet lâyük hiçbir ilah yoktur. O, tek tir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur. Hamd, O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Rabbim! Senden bu günde olan ve bu günden sonraki hayrı ister; bu günün şerrinden ve bu günden sonraki şerden de Sana sığınırım. Rabbim! Tembellikten ve ihtiyarlığın kötülüğünden Sana sığınırım. Rabbim! Cehennem ve kabir azabından Sana sığınırım." (Müslim, 4-2088)

(بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)

5. (Üç kere) “İsmiyle yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah’ın adıyla (başlarım). O, hakkıyla işiten ve her şeyi bilendir.” (Ebu Davut, 4-323; Tirmizi, 5-465)

(اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَ أَنَا
عَبْدُكَ، وَ أَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ،
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ
عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ)

6. "Allah'ım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hakkıyla ibâdete lââyık hiçbir ilah yoktur. Beni Sen yarattın ve ben Senin kulum. Gücüm yettiğince Sana verdiğim söz üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden Sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini ve günahlarımı kabul ediyorum. Beni bağışla. Şüphesiz günahları ancak Sen bağışlarsın." (Kim bunu akşamladığı zaman içtenlikle inanarak söyler de o gün ölürse, Cennete girer. Sabahladığı vakit yaparsa da böyledir.) (Buhari, 7-150)

VİTİRDE KUNUT

اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ فِىْمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِيْ فِىْمَنْ عَافَيْتَ،
وَتَوَلَّنِيْ فِىْمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِيْ

فِيْمَا اَعْطَيْتَ، وَوَقِنِيْ شَرَّ مَا قَضَيْتَ، وَلَا يُقْضَى
عَلَيْكَ، اِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَاٰلَيْتَ، [وَلَا يَعْزُّ مَنْ
عَادَيْتَ]، تَبَارَكَتْ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ

1. “Allah’ım! Hidâyet verdiklerinin arasında bana da hidâyet ver. Âfiyet verdiklerinin arasında bana da âfiyet ver. Dost edindiklerinin arasında beni de dost edin. Verdiğini benim için bereketli kıl, takdir ettiğin şeylerin şerrinden beni koru. Şüphesiz ki ancak Sen hükmedersin ve Sana hükmedilmez. Kimi dost edinirsen zelil olmaz. (Kimi de düşman edinirsen, o asla aziz olmaz.) Rab-bimiz, mübârek ve yücesin.” (Sünen sahipleri, Müsned, Ahmed b. Hanbel; Tirmizi, 3/180; İbn-i Mâce, 1/194)

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَاتِكَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَي نَفْسِكَ)

2. “Allah’ım! Öfkenden rızana, cezalandırmandan bağışlamana sığınırım. Senden, Sana sığınırım. Sana olan övgüleri sayamam. Sen kendini övdüğün gibisin.” (Sünen sahipleri, Ahmed; Tirmizi, 3/180; İbn-i Mâce, 1/194)

VİTİRDE SELÂMDAN SONRA

(سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ)

1. “Her türlü noksanlıklardan uzak olan mutlak hükümdar Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.” (Bunu üç kere söyler, üçüncüsünde yüksek bir sesle ve uzatarak şöyle der):

(رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)

(Meleklerin ve Ruh’un Rabbi.) (Nesâi (3/244),

ÜZÜNTÜ VE KEDER ANINDA

(اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي
بِيَدِكَ، مَا ضَفَيْتَ حُكْمَكَ، عَدْلٌ فِيَّ

قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ
نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ
تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ
حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي)

1. "Allah'ım! Ben Senin kulunum. Erkek ve kadın kullarının çocuğuyum. Alnım (kontrolüm) senin elindedir. Benim hakkımda senin hükmün geçerlidir. Senin, benim hakkımdaki takdirin adâlettir. Kendini isimlendirdiğin, Kitabında indirdiğin, kullarından birisine öğrettiğin veya katındaki gayb ilminde kendine has kıldığın sana âit her isimle:

Kur'an'ı, kalbimin baharı, göğsümün nûru, hüznümün ortadan kalkması ve kederimin gitmesi (için vesile) kıl(manı isterim.)” (Müs-ned, Ahmed b. Hanbel, 1/391)

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

2. “Allah’ım! Rahmetini umarım. Göz açıp kapayınca kadar bile olsa beni nefsimе bırakma. Bütün işlerimi ıslah et. Senden başka hakkiyla ibâdete lâıyk hiçbir ilah yoktur.” (Ebu Davud, 4/324; Müsned, Ahmed b. Hanbel, 5/42)

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

3. “(Allah’ım!) Senden başka hakkiyla ibâdete lâıyk hiçbir ilah yoktur. Seni tüm

noksan sıfatlardan tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum.” (Tirmizi, 5/529; Hâkim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir, 1/505; Tirmizi, 3/168)

RASULULLAH (S.A.V)’İN SIKCA YAPTIĞI DUALARDAN

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ
وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ
الدَّيْنِ وَعَلْبَةِ الرَّجَالِ)

1. **“Allah’ım! Keder ve hüzünden, acizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve insanların bana galip gelmesinden sana sığınırım.”** (Buhâri, 7/158; Rasûlullah (s.a.v.) bu duayı çokça yapardı; Bkz. Fethu’l-Bâri, 11/173)

DÜŞMAN VEYA GÜÇ SAHİBİ BİRİSİYLE KARŞILAŞINCA

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَجْعَلُكَ فِيْ نُحُوْرِهِمْ، وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ
شُرُوْرِهِمْ)

1. “Allah’ım! Onları bizden uzaklaştırma-
nı, bizimle onların arasını açmanı ve onların
şerrini bizden savmanı dilerim.” (Ebu Dâvud,
2/89)

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَضُدِيْ، وَاَنْتَ نَصِيْرِيْ، بِكَ اَحُوْلُ،
وَبِكَ اَصُوْلُ، وَبِكَ اُقَاتِلُ)

2. “Allah’ım! Sen dayanağımsın, yardım
edenimsin. Senin yardımınla düşmanın hi-
lesini uzaklaştırır, Senin yardımınla düş-
mana saldırır ve yardımınla düşmana karşı
savaşırım.” (Ebu Davud, 3/42; Tirmizi, 5/572 ve
3/183)

(حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)

3. “Allah bize yeter! O ne güzel vekildir.”
(Buhâri, 5/172)

(اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، إِهْزِمِ
الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلِهِمْ)

4. “Ey Kitabı (Kur’an’ı) indiren, hesabı çabuk gören Allah’ım! Düşman gruplarını hezimetle uğrat! Allah’ım! Onları hezimete uğrat ve onları (belâlarla) sars.” (Müslim, 3/1362)

GÜÇ VE KUVVET SAHİBİNİN ZULMÜNDEDEN KORKUNCA

(اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ،
وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ
يَطْفَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ تَنَاوُكَ، وَلَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)

1. (Üç kere) “Yedi kat semânın Rabbi, Yüce Arş’ın Rabbi olan Allah’ım! (Falan oğlu falanın) ve yarattıklarının içerisinde onun taraftarlarından birisinin kötülükte aşırı gitmesinden ya da azgınlaşmasından beni koru. Sana sığınan güçlü ve senin övdüğün büyük olur. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur.” (Buhâri, Edebu’l-Müfred, h.707)

(اللَّهُ أَكْبَرُ)، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعاً، اللَّهُ أَعَزُّ
مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ، أَلْمَمْسِكِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى
الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فَلَانِ، وَجُنُودِهِ
وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، اَللَّهُمَّ كُنْ لِي
جَاراً مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ تَنَاوُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ
اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)

2. (Üç kere) “Allah en büyüktür. Allah, bütün yarattıklarından daha izzet sahibidir. Allah, korktuğum ve sakındığım şeylerden daha güçlüdür. Kulu...(falanın), cin ve insan ordularının, taraftarlarının ve ona uyanların şerrinden, O’ndan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah olmayan, yedi kat göğün yerin üzerine düşmesini izniyle engelleyen Allah’a sığınırım. Allah’ım! Onların şerrinden beni koru. Sana sığınan güçlü ve Senin övdüğün büyük olur. İsmi mübarektir. Senden başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah

yoktur.” (Buhâri, Edebu'l-Müfred, h.708; Elbâni, sahih olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Edebi'l-Müfred, h.546)

BİR TOPLULUKTAN ÇEKİNİNCE

(اَللّٰهُمَّ اَكْفِيْنِيْم بِمَ شِئْت)

1.“Allah’ım! Beni, onlara karşı dilediğin şekilde koru.” (Müslim, 4/2300)

İMÂNDA VESVESEYE DÜŞERSE

1 .“Allah’a sığınır.” (Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/336); Müslim (1/120)

2. “Şüphe duyduğu şeyi terkeder.” (Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/336); Müslim (1/120)

(اَمَنْتُ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ)

3. “Allah’a ve O’nun peygamberlerine îmân ettim” der. (Müslim, (1/119-120)

4. “Allah Teâlâ’nın şu âyetini okur:

{هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ}

“O, Evvel’dir, Âhir’dir, Zâhir’dir ve Bâtın’dır. O, her şeyi hakkıyla bilendir.” (Hadîd Sûresi:3.) Sahih-i Ebî Dâvud (3/962).

BORCUN ÖDENMESİ İÇİN

(اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ
عَمَّنْ سِوَاكَ)

1. “Allah’ım! Helâl rızıkla yetinmeyi, haramından uzak durmayı bana nasip eyle. Beni başkalarına muhtaç kılmayıp lütfunla zengin kıl.” (Tirmizi, 5/560, 3/180).

İSTİĞFAR, TESBİH, TAHMİD, TEHLİL, TEKBİR

1. Abdullah İbn-i Amr İbni'l Âs (r.anhüma) anlatıyor: “Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: “İki haslet vardır ki onları Müslüman bir kimse (devam üzere) söyleyecek olursa mutlaka Cennete girer. Bu iki şey kolaydır. Kim onlarla amel ederse, azdır da... Her (farz) namazdan sonra on kere tesbih (sübhânallah), on kere tahmid (elhamdülillah), on kere tekbir (Allah-u ekber) demekten ibarettir.”

(Abdullah der ki:) ‘Ben Rasûlullah’ın (s.a.v.) bunları söylerken parmaklarıyla saydığını gördüm. Rasûlullah devamla buyurdular: ‘Bunlar beş vakit itibariyle toplam olarak dilde yüzellidir. Mizanda bin beş yüzdür. ‘İkinci haslet’ ise yatağa girince Allah’a yüz kere tesbih, tekbir ve tahmid’de bulunmanızdır. Bu da lisanda yüzdür, mizanda bindir. (Her ikisi toplam iki bin beş yüz eder.)’ Rasûlullah (s.a.v.) sözlerine şöyle bir soru ile devam etti: ‘Hanginiz bir günde, gece ve gündüz iki bin beş yüz günah işler?’

‘Bunları niye söylemiyelim ey Allah’ın Resûlü?’ dediler. Şu cevabı verdi: ‘Şeytan, namazda iken her birinize gelir: ‘Şunu şunu hatırla’ der ve namazdan çıkıncaya kadar devam eder. (Bu hatırlatmaların neticesi olarak) kişi bu tesbihatı terk bile eder. Kişi yatağına girince de şeytan ona gelir, (zikir yapmasına imkân vermeden) uyutmaya çalışır ve uyutur da.’ (Tirmizî, Deavât, 25, (3407); Ebû Davud, Edeb, 209, (5065); Nesâî, Sehv, 90, (3, 74))

2. Esmâ İbnu’l-Hakem el-Fezârî (r.a.) anlatıyor: **“Ali’yi dinledim, şöyle demişti: ‘Rasûlullah’dan (s.a.v.) bir hadis dinledim mi, Allah Tealâ’nın faydalanmamı dilediği kadar ondan istifade ediyordum. Şayet bir adam O’ndan hadis rivâyet edecek olsa (gerçekten duydun mu diye) yemin ettiriyordum. Yemin edince onu tasdik edip rivâyetini kabûl ediyordum.’ Ebû Bekr (r.a.) bana şu hadisi rivâyet etti ve bu rivâyetinde Ebû Bekir doğru söyledi: “Rasûlullah’ı (s.a.v.) dinledim, demişti ki: ‘Günah işleyip arkasından kalkıp abdest alarak iki rek’at namaz kılan sonra da Allah Teâla hazretlerine tevbe eden her insan mutlaka mağfiret olunur.’** Sonra da şu

âyeti okudu. “Onlar fena bir şey yaptıklarında veya kendilerine zulmettiklerinde Allah’ı zikrederler, günahlarının bağışlanmasını dilerler. Günahları Allah’tan başka bağışlayan kim vardır?” (Âl-i İmrân Sûresi, 3/135; Tirmizî, Tefsîr Âl-i İmran, (3009); Ebû Dâvud, Salât, 361, (1521); İbn-i Mâce, İkâmetu’s-Salât, 193, (1395))

(كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ
حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)

“Söylemesi dile kolay gelen, kıyâmet günü mîzânda ağır basan ve Rahmân’a sevimli olan iki söz vardır ki iki söz şudur: Allah’a hamd ederek O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Yüce Allah’ı tüm eksikliklerden tenzih ederim.” (Buhâri, 7/167; Müslim, 4/2072)

4. Rasûlullah (s.av.) buyurdu ki:

“Kim bir günde yüz kere;

(سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)

“Allah’a hamdederek O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim’ derse, deniz köpüğü kadar bile olsa günahları silinir.” (Buhâri, (7/168); Müslim, (4/2071).

5. Rasûlullah (s.av) buyurdu ki: **“Kim;**

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)

“Allah’tan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve O’nun hiçbir ortağı yoktur. Mülk O’nundur, hamd da O’nadır. O, her şeye gücü yetendir” derse, İsmâil soyundan dört kişiyi hürriyetine kavuşturmuş gibi sevap kazanır.” (Buhâri,(7/67); Müslim, lafzıyla (4/2071).

6. Rasûlullah (s.av) buyurdu ki:

(سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ)

“Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Hamd Allah’adır. Allah’tan başka hakıyla ibâdet lâıyk hiçbir ilah yoktur ve Allah en büyüktür’ demem, güneşin üzerine doğduğu her şeyden bana daha sevimlidir.”
(Müslim, (4/2072).

7. Rasûlullah (s.a.v) buyurdu ki: **“Ey Abdullah b. Kays! Sana cennet hazinelerinden birisini göstereyim mi?” ‘Evet yâ Rasûlallah!’ dedim. Buyurdu ki:**

(لَأَحْوَلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)

“Güç ve kuvvet ancak Allah’tandır.” (Buhârî, bkz. Fethu’l-Bâri (11/213); Müslim, (4/2076).

8. Rasûlullah (s.a.v)’e bir bedevi geldi ve: **“Bana söyleyeceğim bir söz öğret”** dedi. Rasûlullah (s.a.v) şöyle de, diye buyurdu:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ)

“Allah’tan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve O’nun hiçbir ortağı yoktur. Allah en büyüktür. Allah’a çokça hamd olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah’ı tüm noksanlıklar dan tenzih ederim. Güç ve kuvvet ancak Azîz ve Hakîm olan Allah’tandır.” Bunun üzerine bedevi: “Bunlar Rabbin için, peki benim için ne var?” diye sordu. Rasûlullah (s.a.v) buyurdu ki:

(اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ، وَارْحَمْنِيْ وَاهْدِنِيْ وَارْزُقْنِيْ)

“Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle. Beni hidâyete erdir ve beni rızıklandır” de.”(Müslim, (4/2072); Ebu Dâvud, (Bedevi dönüp giderken, Rasûlullah (s.a.v) “Elleri gerçekten hayırla doldu” buyurdu.) ziyâdesiyle, Ebu Dâvud, (1/220).

RASULULLAH (S.A.V) NASIL TESBİH EDERDİ?

1. Abdullah b. Amr (r.a.) şöyle der: **“Peygamber’i (s.a.v.) sağ eli (parmakları) ile tesbih ederken gördüm.”** (Ebu Dâvud, lafziyla, 2/81; Tirmizi, 5/521); Sahihu’l Câmi, 4/271, h.4865)

TEVBE VE İSTİĞFAR

1. Hz. Eġarru’l-Müzenî’den (r.a.) gelen bir rivâyette Resûlullah’ın (s.a.v.) şöyle dediğini nakledilmiştir: **“Ey insanlar! Rabbinize tevbe edin. Allah’a yemin olsun ben Rabbim Tebârek ve Teâlâ hazretlerine günde yüz kere tevbe ederim.”** (Müslim, Zikr, 42, (2702))

2. Hz. Şeddâd İbn- Evs (r.a.) anlatıyor: “Rasûlullah (s.a.v.) namazda şu duayı okumamızı öğretiyordu:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى
الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ

عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ لِسَانًا صَادِقًا، وَقَلْبًا سَلِيمًا،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ
مَا تَعَلَّمَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا تَعَلَّمَ)

“Allah’ım! Senden işte (dinde) sebat etmeyi, doğruluğa da azmetmeyi istiyorum. Keza nimetine şükretmeyi, sana güzel ibadette bulunmayı talep ediyor, doğruyu konuşan bir dil, eğriliklerden uzak bir kalb diliyorum. Allah’ım! Senin bildiğin her çeşit şerden sana sığınyorum, bilmekte olduğun bütün hayırları Senden istiyorum, bildiğin günahlarımdan Sana istiğfar ediyorum!”
(Tirmizî, Deavâti 22, (3404); Nesâî, Sehv, 61)

3. Ebû Hüreyre (r.a) anlatıyor: “Resûlullah (s.a.v) buyurdular ki:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Duasını bir günde yüz kere söylerse, kendisine on köle âzad etmiş gibi sevab verilir, ayrıca lehine yüz sevab yazılır ve yüz günahı da silinir. Bu, ayrıca üç gün akşama kadar onu şeytana karşı muhafaza eder. Bundan daha fazlasını okumayan hiçbir kimse, o adamınkinden daha efdal bir amel de getiremez. Kim de bir günde yüz kere “Sübhâ-nallahi ve bihamdihi” derse hataları dökülür, hatta denizin köpüğü kadar (çok) olsa bile.” (Buhârî, Deavât, 54, Bed’ü'l-Halk, 11; Müslim, Zikr, 28, (2691); Muvatta, Kur’ân, 20, (1, 209); Tirmizî, Deavât 61 (3464))

4. Rasûlullah (s.a.v) buyurdu ki:

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا
الدُّعَاءَ

“Kulun Rabbine en yakın olduğu an, secde anıdır. O halde secdede çokca duâ edin.”
(Müslim, (1/350).

5. Rasûlullah (s.a.v) buyurdu ki:

إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ
مِائَةَ مَرَّةٍ

“Benim kalbim de dalar, ben de muhakak günde yüz defa Allah’tan bağışlanma dilerim.” (Müslim, (4/2075); İbn-i Esîr, hadisteki (إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي) ifadesi hakkında şöyle der: Bundan maksat dalmak ve unutmaktır. Çünkü Rasûlullah(s.a.v), çokça zikir ve ibâdet yapardı, bazı zamanlar bunlardan unuttuğu da olurdu. Bu yüzden, unuttuğu şeyi günah sayar ve derhal istiğfâra yönelirdi. (Bkz. Câmiu’l Usûl (4/386)

BEDENDE AĞRI/SANCI HİSSEDİLİNCE YAPILAN DUÂ

1. Elini vücudundaki acıyan yerin üzerine koy ve üç kere:

(بِسْمِ اللّٰهِ)

“Allah’ın adıyla” dedikten sonra yedi kere şöyle de:

(أَعُوذُ بِاللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ)

**“Bildiğim ve bilemediğim (acının) şer-
rinden, Allah’a ve O’nun kudretine sığın-
rım.”** (Müslim/(4/1728)

HASTA ZİYÂRETİNDE HASTAYA YAPILAN DUÂ

(لَا بَأْسَ طَهُورًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ)

1. **“Zararı yok, inşaallah günahlarını temizler.”** (Buhâri, bkz. Fethu’l-Bâri, 10/118.)

(أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
يَشْفِيكَ)

2. (Yedi kere) **“Yüce Arş’ın Rabbi, Yüce Allah’tan sana şifâ vermesini dilerim.”** (“Müslüman bir kul, eceli gelmemiş bir hastayı ziyâret eder ve yedi kere bu duâyı yaparsa, o hasta şifa bulur.” (Tirmizi, 2/210); Sahihu’l-Câmi, 5/180))

HASTAYI ZİYÂRET ETMENİN FAZÎLETİ

إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ
حَتَّى يَجْلِسَ ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ ، فَإِنْ كَانَ
غَدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ
، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً ، صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ
حَتَّى يُصْبِحَ)

“Bir kimse, Müslüman kardeşini hastalığında ziyâret ederse, oturuncaya kadar Cennet bağlarında yürür. Oturunca onu rahmet kaplar. Sabah ziyâret etmiş ise, akşamlayınca kadar yetmiş bin melek ona istiğfâr eder. Akşam ziyâret etmiş ise, sabahlayınca kadar yetmiş bin melek ona istiğfâr eder.”
(İbn-i Mâce, 1/244; Tirmizi, 1/286)

KORKU VE DEHŞET ANINDA YAPILAN DUÂ

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

“Allah’tan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur.” (Buhâri, bkz. Fethu’l-Bâri, 6/181); Müslim, 4/2208

VEFÂT ETMEK ÜZERE OLAN KİMSEYE TELKİN

Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurur:

1. “Kimin (ölmeden önce) son sözü:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

‘La ilâhe illallah’ (Allah’tan başka hakkıyla ibâdete lâayık hiçbir ilah yoktur) olursa, Cennete girer.” (Ebu Dâvud, 3/190; Bkz. Sahihu’l-Câmi, 5/432,

VEFÂT EDENİN GÖZLERİNİ KAPATIRKEN YAPILAN DUÂ

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَاَرْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي
الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقْبِهِ فِي الْعَابِرِينَ، وَاغْفِرْ
لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَاْفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَتَوَزَّرْ
لَهُ فِيهِ)

1. “Allah’ım! Falanı (ölenin ismini söyler) bağışla. Hidâyete erenler arasında derecesini yükselt. Geride kalanlarına vekil ol. Ey âlemlerin Rabbi! Bizi ve onu bağışla. Kabrini genişlet ve onu orada nurlandır.” (Müslim, 2/634)

BAŞA BİR MUSİBET GELDİĞİNDE

(إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرِي فِي
مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا)

1. “Şüphesiz ki biz, Allah’a âitiz ve (âhirette) dönüşümüz yalnızca O’na dır. Allah’ım! Başıma gelen musibet sebebiyle bana ecir ver ve bana ondan daha hayırlısını bağışla.” (Müslim, 2/632)

TAZİYE (BAŞSAĞLIĞI)

(إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ
بِأَجَلٍ مُّسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ)

1. “Aldığı Allah’ındır, verdiği Allah’ındır. Her şey O’nun katında belirli bir ecel ile dir. Sabret ve karşılığını Allah’dan bekle.” (Buhârî, 2/80; Müslim, 2/636.)

Şöyle derse de güzel olur:

(أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ)

2. “Allah ecrini büyük kılsın, sabrını güzel eylesin ve ölünü bağışlasın.” (Nevevi, el-Ezkâr, s.126.)

CENÂZE KABRE KONULURKEN

(بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ)

1. “Allah’ın adıyla ve Rasûlullah’ın Sünneti üzere.” (Ebu Dâvud, 3/314; Müsned, Ahmed b. Hanbel, “Allah’ın adıyla ve Rasûlullah’ın milleti üzere” lafzıyla. İki senet de sahihtir)

CENÂZE DEFNEDİLDİKTEN SONRA YAPILAN DUÂ

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ)

“Allah’ım! Onu bağışla ve (hak üzere) sabit kıl.”

(Rasulullah (s.a.v.) ölünün defnini bitirince başında durur ve şöyle derdi: **“Kardeşiniz için bağışlanma isteyin ve onun için sebat dileyin. Çünkü o şu anda sorguya çekiliyor.”** (Ebu Dâvud, 3/315; Hakim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir. 1/370)

KABİR ZİYÂRETİNDE

(السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ

[وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ]
أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)

1. "Bu diyarın mümin ve Müslüman sakinleri! Selâm sizin üzerinize olsun. Biz de Allah'ın izniyle size kavuşacağız. [Allah, bizden önce gidenlere ve sonraya kalanlara rahmet etsin]. Allah'tan bizim ve sizin için âfiyet dilerim." (Müslim, 2/671; İbn-i Mâce, 1/494, Bureyde (r.a)'dan lafızlar, İbn-i Mâce, Parantez [] arası; Müslim, Âişe (r.a) dan, 2/671)

CENÂZE NAMAZINDA ÖLÜ İÇİN YAPILAN DUÂ

(اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَاَرْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاغْفُ عَنْهُ وَاكْرِمْ نَزْلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]

1. “Allah’ım! Onu bağışla ve ona merhamet et. Ona âfiyet ver ve onu affet. Onu hoş karşıla ve yerini genişlet. Onu su, kar ve dolu ile yıka. Onu, beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi günahlardan temizle. Ona; evinden daha iyi bir ev, âilesinden daha hayırlı bir âile, eşinden daha iyi bir eş ver. Onu Cennete koy. Kabir azabından ve (Cehennem azabından) korusun.” (Müslim, 2/663.)

(اللَّهُمَّ إِنَّهُ عَبْدُكَ، وَابْنُ عَبْدِكَ، وَابْنُ أُمَّتِكَ. كَانَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ، اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ. اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ)

2. Hz.Ebû Hüreyre’nin (r.a) anlattığına göre, kendisine: “Cenaze üzerine nasıl namaz kılarırsın?” diye sorulmuştu. Dedi ki: “Ailesinin evinden tâkibe başlarım, yere kondu mu tekbir getirir, Allah’a hamd, Rasulüne salât eder, sonra şu duayı okurum: “Ya Rabbi! O

senin kulundur, kulunun oğludur, O, Senden başka ilah olmayıp sadece Senin ilâh olduğuna, Muhammed'in Senin kulun ve elçin olduğuna şahadet ederdi, Sen onu (bizden) daha iyi bilirsin. Ey Allah'ım! Eğer o muhsin ise ona yapacağın ihsanı artır. Eğer kötülerden ise, günahlarını affet. Ey Allah'ım! Bizi (ona kılınan namazın) ecrinden mahrum etme, ondan sonra bize fitne verme." (Muvatta, Cenâiz, 17, 228)

وَعَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيَّ جَنَازَةً فَحَفِظْنَا
مِنْ دُعَائِهِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ
عَنْهُ، وَاکْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ
وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ،
وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ،
وَأَدْخِلْهُ

الْجَنَّةَ، وَأَعِدُّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ.
قَالَ عَوْفٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حَتَّى
تَمَنَيْتُ أَنْ أَكُونَ أَنَا ذَلِكَ الْمَيِّتَ

3. Avf İbnu Mâlik (r.a) anlatıyor: “**Rasûlullah (s.a.v.) bir cenazenin namazını kıldırdı. Okuduğu duadan şunları ezberledik: “Allah’ım! Şunu mağfiret et ve şuna rahmet eyle. Âfiyet ver, affeyle, vardığı yerde ikramda bulun, girdiği yeri genişlet. Onu (günahlarını) kar ve buzla yıka, hatalardan pâk eyle, tıpkı elbisenin kirden pâk edilmesi gibi. Onu dünyadaki evinden daha iyi bir eve, ailesinden daha hayırlı bir âileye koy, eşinden daha hayırlı bir eşe ulaştır. Onu kabir âzabından, ateş âzabından sakındır. “ (Hz. Avf (r.a) der ki: (Rasûlullah’ın bu dualarını işitince) o ölünün yerinde kendimin olmasını temenni ettim.” (Müslim, 2/663)**

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا، وَ مَيِّتِنَا، وَ شَاهِدِنَا، وَ غَائِبِنَا
 ، وَ صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا، وَ ذَكَرِنَا وَ أَنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ
 أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَ مَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا
 فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ،
 اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَ لَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ)

4. "Allah'ım! Dirimize ve ölümüze, hazır olanımıza ve olmayanımıza, küçüğümüze ve büyüğümüze, erkeğimize ve kadınıma mağfiret eyle. Allah'ım! Bizden kimi yaşatırsan, onu İslâm üzere yaşat. Kimi de öldürürsen, onu îmân üzere öldür. Allah'ım! Onun ecrinden bizi mahrum etme ve bizi ondan sonra saptırma." (İbn-i Mâce, 1/480; Müsned, Ahmed b. Hanbel, 2/368; Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, 1/252)

(اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ إِحْتَاَجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَ
 أَنْتَ غَنِيٌّ عَنِ عَذَابِهِ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي
 حَسَنَاتِهِ وَ إِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ)

5. “Allah’ım! Ben, Senin kulunum. Rahmetine muhtaç olan kadın kulunun oğluyum. Sen ona azap etmekten müstağnisin. Eğer iyilik sahibi ise onun iyiliklerini artır. Eğer günahkâr ise, onu bağışla.” (Hâkim, sahih olduğunu söylemiş İmam Zehebi de muvafakat etmiştir, 1/359; Elbâni, Ahkâmu’l-cenâiz, s.125.

(اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَ حَبْلٍ
جَوَارِكٍ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ
أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ. فَاعْفِرْ لَهُ وَ ارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)

6. “Allah’ım! Falan oğlu falan Senin emânet ve korumandadır. Onu, kabir fitnesinden ve Cehennem azabından koru. Sen vefâ ve hak sahibisin. Onu bağışla ve ona merhamet et. Şüphesiz ki Sen, çok bağışlayan ve merhamet edensin.” (Ebu Dâvud, 3/211; İbn-i Mâce, 1/251

